

Í DAG

Frá landshúsarhaldinum

Uttanríkisstænasta Føroya

I fylgiskjalinum til fíggarlógina 'yri komandi fíggarár verður eisini sagt frá, hvussu peningurin varð nýttur í seinasta fíggarári, hvussu stórar játtanar vóru, og hvussu nógv eigur at verða játtað komandi fíggarár. Í sambandi við uttanríkisstænastu verður upplýst:

	Roknskapur 1963/64	Uppskot 1965/66
Tænastumenn	kr. 26.257,80	kr. 27.644,52
Skrivstovufólk	22.332,00	23.493,96
Útreiðslur til hólir	7.407,81	8.500,00
Skrivstovuhalð	2.153,08	2.000,00
Porto, telf. o. a.	33.949,68	35.000,00
Aðrar útreiðslur	2.243,77	2.500,00
Ferða- og dagpeningur	8.741,07	8.000,00
Útviðbót	21.000,00	21.000,00
+ leiguinntøkur	763,20	763,00
	kr. 123.322,01	kr. 127.375,00

SOSIALURIN

EVNALOYSI LANDSSTYRISINS

Evnaloysi er vorðit høvudseyðkenni »sjálfstýrislandsstýrisins«. Tað leikar nógv á í sambandi við feskfiskaveiðuna í vetur. Kvota-skipanin er trong; men landsstýrið hevur ikki rætt hondina frá líðini fyri at bota um ein roynd at tala við bretska stjórnina um hetta mál. Føroysku frystivirkini kunnu ikki taka avlopsfiskin; men ikki er frætt frá nokrum tiltaki hjá landsstýrinum at taka sær av teimum ringastu avleiðingunum av harðendur tiltøkum bretska trolaraeigaranna. Tað týkist, sum hitt evnaleysa landsstýrið bara letur standa til!

Brøv til Sosialin

FØROYAR OG SUÐURAFRIKA

Tað undraði meg stórliga, at bara einstakir av tingmonnum undir víðgerðini av lógmanstróðuni tóku til orða móti søluni av einum bræn nýggjum føroyskum fiskifari til Suðurafríka. Hetta má sigast at vera líkasæla við lit, ja, eitt slag í andlitið á tí frælsa heiminum og øllum teimum, sum eftir forminum royna at styðja stríð teirra svørtu móti kúglingarvaldi Verwoerds.

Fegnari vildi eg og mangur við mær verði, um tað á tingið stóð eitt satt ragnarokk um hetta mál — slíkt ragnarokk, at teir, sum í dag

stýra landinum ongantíð aftur høvdu víðað sær at gjørt slíkar skálkagerir móti javnað og frælsi.

Hetta var ein skammblettur á føroysku tjóðina og fyrst og fremst ein skammblettur á teir, sum sjálvir rópa upp um frælsi. Við hesi miklu misgerð hava teir prógvað, at teir als einki meina við frælsi. Hetta er bert eitt eiti, teir brúka sum best ber til, og tað ið tað hóska teimum til villileiðingar av føroysku veljara-fjöldini.

Donsku fólkatingsessirnir hava ikki min áhuga, men aftaná hesa stóru brotsgerð fari eg at heita á allar frælsissinnaðar føroyingar um at fylkjast um javnaðarflokkin komandi fólkatingsval sum eitt dyggiligt mótmæli móti hesum beistaliga politikki og ikki minst fyri at reinsa okkum sum tjóð úteftir, mótvægis hinum frælsa heiminum, sum roynir at gera sitt ítarsta fyri at bjarga hini trælkaðu svørtu fjöldini undan harðendi og kúglingarvaldi teirra hvítu.

Og eitt aftrat: hvar var frælsisharpa »14. september« tað henda mikla ófrælsigerð varð framd?

Úti-føroyingur.

Veitst tú

AT kongurin Pipin hin líti av Frankríki bara var 1,35 m høgur, men álíka vel brúkti hann eitt svarð, sum var 1,80 m langt. Hann var faðir at Karl tí stóra og bar orð fyri at vera sera fermur, tað ræddi um at brúka svarðið.

AT ein maður, H. Glenister nevndur, í síni tíð setti eina sjald-

sama heimsrekord. Á berum knøum grulvaði hann frá Oporto í Portugal til Paris fyri at siggja eina heimsfransýning.

AT egyptiska drottningin Cleopatra, sum var gittin fyri sín vakurleika og visdom, var heimleiddis settað frá fyra ættarliðum við hjúnarbandum millum bróður og systur.

AT drottningin av Madagaskar, sum doyði í 1878 varð jarðað í einari kistu, sum var loddað saman av 30.000 silvurdollars.

AT roulettin í Monto Carlo hevði reyðan vinnaralit 27 ferðir upp í slag í januar 1910, vinnaralíkindi vóru 1 móti 68.801.864.

AT villi bisonoksin nú er útdýddur í Europu, hann er bara at siggja í djóragerðum.

AT seinastu 9 árinu eru 230 bilstjórar dripnir og rændir í Paris.

KENNIR TÚ TEIR?

- I dag fara vit at royna, hvussu væl tit duga teir føroysku sangirnir. Vit hava leita fram nakrar sangir og tikið eina reglu burtur úr hvørjum av teimum. Tit skulu siga, hvussu sangirnir byrja, sum hesar reglur eru tiknar burtur úr:
- 1) ... so leiði sólin roðar fjøll.
 - 2) ... brynt av brotum, bart av vind um.
 - 3) ... aldri vikja tinum fagra merki frá.
 - 4) ... rópti teg við hjartans navn.
 - 5) ... og roykur upp um tekju fer.

— Mong óttast fyri at verða gomul; men tað er stórri orsök at óttast fyri, at tey ikki verða ta!

Tveir keypmenn sátu og prátaðu um tær vánaliga tíðirnar, ið vóru. — Vit vóru noyðt til at minka skrivstovufólkið niður í helvt, sigur annar.

— So, so, hava tit gjørt tað? — Ja, vit hava loyst hina 40 ára gomlu skrivstovukvinnuna úr starvinum og sett eina tjúgu ára gamla í staðin.

VILT tú vekja áhuga ungdomsins, skalt tú ikki fara uppá gólv og kveða kempuvísur, men spæla uppá elektriskar guitar.

Lærarin báð líla Petur nevna sær triggiar lutir, sum ikki vóru til fyri 50 árum síðan.

— Jettfogur, atombumbur og eg, svaraði Petur.

»Slagskip?« »Tað haldi eg, harra admirálur — ja, tað eru slagskip.«

Varðhaldsmaðurin á King George V hugdi beint framfræt út yvir havið. »Skip beint frammanfyrir!« Varðhaldsmaðurin á Rodney kom við sínum boðum: »Skip!« »Skip!« »Skip!« »Tað er Bismarck.« segði ein yvirmaður á brúnni á Rodney. Gjøgnum tallorðið beint yvir havið var ein kvaternstærtaður, sum stóð við roðrið á Rodney, kom ein stillisligur orðir. »Tíggju stig bakborð.« »Tíggju stig bakborð, sir.« tók hann uppáfar og snarði roðrið. Uppi í eftirfaringartorninum hjá artillariinum ljósaði roðdin á chefinum inn í oyriina á teimum leiðandi artillariivirmonnum. »Vit snara til bakborð. Opnið eld, tá kanóninnar bera.« Yvirmaðurin hugdi fyrst at klárlápunum hjá kanóninum og síðani móti skugga Bismarcks. Tínest siktandi hann, og tá hann hevði Bismarck beint í siktirí rópti hann: »Skjótir!« Úti á brúgvævinginum stóð tann amerikanski yvirmaðurin saman við tí bretska loytnantinum, og beðið høvdu kikarar fyri eygunum. Eins og kveldið fyri byrjaðu tær stóru 16-tumma kanón-

Skipafelagið Føroyar

greiðir allan fluttning

á sjógvi

á landi

í luftini

Bíleggið ferðaseðlar

Pf. Skipafelagið Føroyar

Tlf. 1225

Tey, ið ætla sær at byggja hús, hava nú møguleika fyri at fáa lán við betri treytum, enn tað higar til hevur verið gjørligt at fingið aðrastaðni.

PARTAFELAGID

HÚSALÁN

letur lán móti 2. veðrætti í nýggjum sethúsum.

Avdráttartíðin er: 15 ár

Rentan er: 6 1/2% p.a.

Í Havn og á størri bygðum verður vanlig, í samband við sparikassalán, latið upp til 60% av eini rimiligari virðismeting.

— Føroyska málið er ógvuliga tungt. Eitt hitt ringasta orðið er »fræi«. Mannfólk læra ongantíð at siga frá, hvar tey eru, tá tey eru úti.

Politimaðurin steðgar bilstjóranum og spyr, hvar hann hevur koyrt-kortið.

— Vilja tygum siggja tað, so er tað her. — Nei, tað er, tá ið tú ikki hevur tað hjá tær, eg vil siggja tað.

— Torir tú at siga, at eg ikki eri viljastur, eg, sum fleiri ferðir havi lagt av at roykja.

— Hvi rennur tú eftir hasari gentuni, spyr maðurin dreingin.

— Ti hon klipti meg, svarar drongurin. — Hvi klipti tú hann, spyr maðurin gentuna. — Ti hann rann eftir mær, svarar gentan.

Tað er bara ein góður máti at stappa pipuna. Tað er at stappa hana í lumman.

Lutaseðlarnir

hjá HAVNAR HORNORKESTUR

Hesi nummur hava vunnit:	
Fløgferð til Ísland + uppihald	447
Ferðaseðil við Tjaldrinum Tórs havn-Keymannah. og aftur	542
Hercules prutl	681
Rundferð við Tjaldrinum innanoyggja	8090
L. L. radiotól	2132
Konufólkar	8046
Mannfólkar	10.503
Kikari	2288
Veðurlamb A.	957
Veðurlamb B.	4129

Vinnarnir biðjast venda sær til Th. P. Christiansen, tlf. 1581 ella 1645.

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER
umsett hevur MICHEL NIELSEN

XVI. HIN SEINASTI FUNDNAST

Inni í kontrollruminum á Bismarck sat Lütjens og var um at sovna. Høvdið hjá honum datt longur og longur niður á bringuna, og eina løtu seinni gavst hann við at stríðast móti og setti seg betur til rættis fyri at kunna sova. Hetta vardi tó bert stutt, tí eina løtu seinni kom stabschefurin inn og legði hondina á øksl hansara. »Söl-arris um ein hálvan tíma, harra admirálur.« »Eg fari upp á brúnn.« segði Lütjens. »Nakð gott.« »Kappi tygara, harra admirálur.« segði adjutantur hansara, tá hann fór út. »Hlæða tygum, mær nýrist hann?« spurdi Lütjens, men fór tó á hann. Uttanfyri gjordist tað veika ljósið alsamt sterkari.

Sum vant yldi vindurin, skipið rullaði tungliga í sjónum og skúm- ið feyk gjøgnum luftina. »Góðan morgun, harra admirálur.« segði Lindemann. »Góðan morgun, harra kommandørur.« svaraði Lütjens. »Óððararnir eru innanfyri skothald á stríðsbórð síðu, harra admirálur.« segði Lindemann. »Og onku-staðni norðanfyri er ein krússari. Eg haldi, tað er Suffolk.« »Tað var hann, sum fann okkum uppi í Danmarkssundinum.« segði Lütjens. »Hann fylgir væl við, ha?« Ein varðhaldsmaður blikstaði við eygunum fyri at vakna retuliga, hann gløddi í kikaran framfræt og skar so í eitt sl: »SKIP BEINT FRAMMANFYRI!« NEL TVEY SKIP FRAMMANFYRI! Lütjens og Lindemann hugdu framfræt.

imar undir teimum at snara og lyfta mularnar heilt upp ígjøgnum. So kom tað ræðuliga brakið og skjálvtin aftaná skotið. Tann brúni krúroykurin fór bylgjandi út gjøgnum mularnar, men varð straks blástur burtur av vindinum, meðan granatirnar flugu av stað gjøgnum luftina fyri at spjæða deyða og oyðileggjast. »Óv stutt, men nær — ógvuliga nær.« segði bretin, og orð hansara vóru avbrotin av tí ræðuliga buldrinum av skot numm- ar tvev. Hann tagnaði eina løtu, men tá hann byrjaði aftur, var rodd hansara uppskakað: »Hann rakti. Hann rakti longu við næsta skotið. Eg segði tað altíð, at gamli Rodney ...« Aftur vórðu hansara uppslúkt av kanónbuldrinum og hann mátti stríðast fyri at halda kikaran móti Bismarck. Nú var tað amerikanarin, sum tósaði: »Hann rakti aftur. Nú eru teir lidni!«

Niðri í radareftiransingarrúm- inum á Bismarck, sátu allir fram- vegis við arbeiði teirra. »Longd: 17000 metrar.« segði maðurin, sum stóð við skerm. So buldraði tað øglist allaðstæði kring teir, tá tað fyrsta skotið rakti Bismarck. Ljós- ið slóknáði, tendraði, slóknáði aft-

ur og tendraði so aftur aftur, og tað gulgrona eygað á radarskerm- inum misti bráðliga alt liv. Mað- urin royndi fleiri ymskar kontakt- ir og opnaði og lat aftur fyri fleiri avbrótarar. »Radarin virkar ikki, harra kapteynloynantur.« segði hann. »Hava tygum roynt antennuna har afturi?« »Javel, harra kapteynloynantur. Uttan úr- slit.« »Onki samband við artillari- eftirlitinum.« segði ein undirvyr- maður. »Onki samband við...« byrjaði ein annar, men varð avbrot in av einum nýggjum torðslátti og aftur blikstaði ljósin. »Onki samband við brúnn, harra kap- teynloynantur.« »So.« »Onki sam- band við Bestikkinum, harra kap- teynloynantur.« »So.« Tann fyrsti roykurin byrjaði at koma inn í radarstøðina gjøgnum ventilarnar. Hann gjørdist tjúkkari og tjúkkari, og helt fram at koma inn, meðan ljósin gjørdust veikari og veikari.

Og ferð eftir ferð ríski tey dundr- andi brakini alt í stíð, og hvar skelkur fekk roykin til at dansa í smáum hoppum. Allastaðni í tí deyðadømda skipinum gjørdist ljós- ið støðugt veikari og meir og meir roykur kom inn allaðstæði.

(Framhald.)